

РЕШЕНИЕ

№ 39312

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1245** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на П. Р. М. / Р. Р. М., гражданка на Ю., [дата на раждане], притежаваща паспорт № А11458428 издаден на 26.08.2024 г., чрез адв. П. К. И., срещу отказ за издаване на виза вид „С“ за Република България от 10.01.2025 г. на О. В. Дементиенко-Б. - втори секретар, З. и МОИ на Посолство на Република България в П. по заявление № 25000002 от 07.01.2025 г.
В жалбата са изложени доводи, че П. Р. М. е в близки отношения с Д. М. Б., ЛНЧ: [ЕГН] - британски гражданин, [дата на раждане], в У. С. М., Великобритания, притежаващ паспорт № [ЕИК], издаден на 16.12.2021 г., валиден до 16.12.2031 г., и карта на продължително пребиваващ чужденец №[ЕИК] изд. на 07.04.2022 г. от МВР - В. Т., който пребивава сам на адрес в Република България - [община], [населено място], № 2. Твърди се, че Д. М. Б. надлежно я е поканил за частно посещение в Република България. Излагат се доводи, че той е бивш военнослужещ, понастоящем пенсионер с военна пенсия и усложнено здравословно състояние в следствие на службата му. Д. М. Б. притежава лична банкова сметка в Р. България с достатъчна наличност по смисъла на чл. 17, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. Посочва, че видно от приложения Оперативен Протокол № 78 дата 14.01.2025 г. Д. М. Б. е претърпял оперативната интервенция: М. 03.4 ексцизия или деструкция на лезии на гръбначния мозък и менингите му. Това е планова операция с голям обем и сложност, в следствие на която той се нуждае от асистенция за посрещане на елементарните си битови нужди, за което разчита на приятелството си с П. Р. М.. Алтернативно счита, че обжалваният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Излагат се доводи, че липсата на конкретно изложени

факти и обстоятелства, представляващи фактическото основание за постановяване на атакувания отказ винаги съставлява съществено нарушение, тъй като лишава жалбоподателя от възможността да организира своевременно и ефективно процесуалната си защита. Моли съда да отмени обжалвания отказ като незаконосъобразен и изпратите преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Направено е искане за присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С постъпили писмени бележки поддържа оплакването за липсата на конкретно изложени факти и обстоятелства, представляващи фактическото основание за постановяване на атакувания отказ, което съставлява съществено нарушение и самостоятелно основание за отмяната му. Твърди се, че актът е постановен и в нарушение на материалния закон. Посочено е, че от приложената в цялост преписка по издаване и заверка на Покана – Декларация за частно посещение на чужденец в Република България от Д. М. Б., ЛНЧ: [ЕГН], последният получава месечна пенсия от 1 728 британски паунда, в българска банка има сметка с наличност 18 596 лева и е собственик на къща в [населено място], [община]. Д. М. Б. е декларирал, че може да осигури жилище и средства за срок 90 дни на г-жа П. Р. М., със знанието, че всички допълнителни възникнали разходи на поканеното лице за пребиване в Р. България и завръщане в държавата, в която живее, ще бъде за негова сметка, съгласно чл. 45 от ЗЧРБ. Сочи още, че макар и по-късно настъпило събитие, фактът на сключен граждански брак между г-н Б. и г-жа М. е от значение при преценката на обстоятелствата и разкрива по категоричен начин мотивите за изисканата виза.

Ответникът по делото не взе становище по жалбата.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните, извърши преценка на събраните по делото доказателства и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения отказ и на посочените в жалбата основания по чл. 146 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

На 07.01.2025 г. П. Р. М. гражданка на Ю., [дата на раждане], притежаваща паспорт № А11458428 издаден на 26.08.2024 г., е подала заявление за издаване на виза № 25000002. Заявлението се е отнасяло за виза със срок от 90 дни. Посочена е целта на пътуването – посещение на семейство или приятел. Към заявлението е приложен паспорт от Република Ю. А.. Приложена е и покана – декларация за частно посещение на чужденец в Република България. Поканата е от Д. М. Б.. В поканата е посочено, че Б. може да осигури жилище и средства за срок от 90 дни за времето от 23.01.2025 г. до 21.04.2025 г. на чужденеца.

На 10.01.2025 г. е постановен отказ за издаване на виза на П. Р. М., [дата на раждане], като е отбелязана точка 2 от стандартния формуляр, а именно „целта и условията на планирания престой не са обосновани“.

От ответника са представени писмени доказателства, а именно: Заповед № 84 от 05.12.2023 г. издадена от посланика в Посолство на Република България – П., за оправомощаване на О. В. Дементиенко-Б. – завеждащ консулската служба в Посолство на Република България в Република Ю. А., да бъде длъжностно лице с функции да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н.), съдържащи уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Представена е и Заповед № 95 – 00 – 254 от 03.10.2011 г. на Министъра на външните работи, с която е възложено на ръководителите на дипломатическите представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение №

7 към чл. 34 от Н..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспореният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателя на дата 10.01.2025 г., а жалбата в съда е подадена на дата 16.01.2025 г. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт поради което е допустима.

При разглеждане по съществуването на спора, съдът намира следното::

В съответствие с чл. 168, ал. 1 от АПК съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от цитирания нормативен акт.

Обжалваният отказ е издаден от консулско длъжностно лице – втори секретар, завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в гр. в П., Република Ю. А.. По делото е приложена Заповед № 84 от 05.12.2023 г. издадена от посланика в Посолство на Република България – П., за оправомощаване на О. В. Дементиенко-Б. – завеждащ консулската служба в Посолство на Република България в Република Ю. А., да бъде длъжностно лице с функции да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н.), съдържащи уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Приложена е и Заповед № 95 – 00 – 254 от 03.10.2011 г. на Министъра на външните работи, с която е възложено на ръководителите на дипломатическите представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл. 34 от Н..

Съдът намира, че отказът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина могат да вземат решения за издаване, респ. за отказ за издаване на виза.

Разпоредбата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза. Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. (обн. – ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.) – по – надолу “Наредбата"/Н..

Отказът е издаден в предвидения стандартен формуляр – Приложение VI към чл. 32, ал. 2 от Визовия кодекс (във връзка с чл. 34, ал. 1 от Н.). Формулярът съдържа в 17 точки основанията за отказ по чл. 32 от Визовия кодекс, като в случая са отбелязани тези по т. 2 и т. 10 - целта и условията на планирания престой не са обосновани, налице са основателни съмнения за напускането на територията на държавите членки преди изтичането на визата. Посочените точки отговарят на визириания чл. 32, озаглавен „Отказ за издаване на виза“, конкретно първият параграф - "1. Без да се засягат разпоредбите на член 25, параграф 1, издаването на виза се отказва: а) ако кандидатът: (..) ii) не обоснове целта и условията на планирания престой; (..) или по буква б) "ако са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи, представени от кандидата, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените изявления или намерението му да напусне територията на държавите-членки преди

изтичането на визата, за която кандидатства".

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

На следващо място, съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗЧРБ виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена на чужденец, който има намерение да премине транзит през територията на Република България или да пребивава краткосрочно на нейна територия за срок до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период. Изискванията за това са посочени в чл. 14, ал. 5 от ЗЧРБ: визата за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за многократно влизане и със срок на валидност до 5 години, когато чужденецът:

1. притежава валиден пътен документ, който му дава право да влезе на територията на Република България, издаден е в рамките на последните 10 години и е със срок на валидност най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на Република България, освен при извънредни обстоятелства или хуманитарни причини;

2. е обосновал целта и условията на планирания престой и това, че разполага с достатъчно средства за издръжка както за срока на планирания престой на територията на Република България, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства.

В идентичен смисъл са изискванията на вторичното съюзно законодателство. Съгласно чл. 21, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) при разглеждане на заявление за издаване на единна виза се проверява дали кандидатът изпълнява условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1, букви а), в), г) и д) от Кодекса на шенгенските граници, като по-специално се преценява дали кандидатът представлява риск за незаконна имиграция или за сигурността на държавите-членки, както и дали възнамерява да напусне територията на държавите-членки преди изтичане на визата, за която кандидатства. Разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации (чл. 21, пар. 7 от Визовия кодекс).

В оспорения акт липсва посочени данни, съответно мотиви, обосноваващи кои са установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа, че трябва да се произнесе с отказ. Процесният акт си служи с оценъчни категории, които са неконкретизирани, поради което не могат и да бъдат проверени констатациите, че не доказва по убедителен начин цел и условия на престоя. Направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостния анализ на документите и фактите доказват по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. В случая липсва каквото и да е обсъждане на събраните данни след проведена проверка по заявените от апликанта обстоятелства, относно тяхната достоверност. Не са обсъдени и писмените доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза.

Пред съда не са представени доказателства и не са ангажирани твърдения, оборващи

доказателствената стойност на документите, които апликантът е представил в подкрепа на твърдението си, че целта на пътуването му до Република България е визита при приятел, а в последствие и съпруг – удостоверение за брак издадено от Министерството на вътрешните работи на Република Ю. А. от дата 08.10.2025 г. и отнасящо се за Д. М. Б. и П. Р. М.. Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

При така събраните доказателства следва да се обърне внимание, че съставянето на отказа на бланка – формуляр по образец не е основание за нарушение на формата на акта, още повече, че самата бланка предоставя възможност за излагане на „Допълнителни забележки“, в които в случая не е отбелязано нищо. Остава неизяснено защо и кои точно цели и условия на престоя не са обосновани, коя от представената информация не е надеждна и защо счита, че чужденецът има намерение да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата.

Предвид изложеното, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо не кредитира представените и описани по - горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обосновката, целта и условията на планирания престой не е надеждна (т. 10) и защо има основателни съмнения, че лицето ще напусне територията на държавите - членки преди изтичането на визата. Липсата на мотиви засяга пряко правото на защита на адресата на акта и е достатъчно основание за отмяна на административния акт.

Горното води до извод, че процесният административен акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл. 146, т. 3 от АПК, доколкото пречатства правото на защита на засегнатото лице да разбере мотивите на засягащия го негативен за него акт, респ. да организира защитата си срещу него, както обосновано е посочено в жалбата.

Водим от горното, актът следва да бъде отменен на основание чл. 172, ал. 2 АПК и преписката да се върне на административния орган съгласно чл. 173, ал. 2 АПК за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящето решение. Административният орган трябва да анализира представените по делото писмени доказателства, доказващи целта на пътуването.

По отношение на разноските

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя трябва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., или общо сума в размер на 1010 лв.

На основание изложеното и чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на П. Р. М. / Р. Р. М., гражданка на Ю., [дата на раждане] , притежаваща паспорт № А11458428 издаден на 26.08.2024г., ОТКАЗ за издаване на виза вид „С“ за Република България от 10.01.2025 г. на О. В. Дементиенко-Б. - втори секретар, З. и МОИ на Посолство на Република България в П. по заявление № 25000002 от 07.01.2025г.

ВРЪЩА преписката на консулско длъжностно лице в Генералното консулство на Република България в И., Република Турция за ново разглеждане на заявлението за издаване на виза при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на П. Р. М. / Р. Р. М., гражданка на Ю., [дата на раждане] , сумата от 1010 лв., представляваща направените от жалбоподателя разноси по производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.